

Nr 234.

Av herr **Bodin, Karl**, och herr **Carlström**, angående höjning av landsfiskalernas förvaltningsbidrag.

Den omkring femton år gamla frågan om förbättrade lönevillkor m. m. för landsfiskalskåren i landet är fortfarande olöst trots upprepade framställningar och utredningar.

I förgrunden framträder härutinnan betänkligast, att spørsmålet, i vad det innefattar kårens skäliga anspråk på nöjaktigt förvaltningsbidrag till täckande av direkta utgifter för tjänsternas uppehållande, ännu icke funnit sin lösning.

Uti statsverkspropositionen till 1931 års riksdag förklarades, att ehuru nytt förslag till definitiv lönereglering för landsfiskalerna kunde förväntas under de närmaste månaderna, det därför ingalunda vore säkert, att ej sådana förhållanden kunde inträda, att löneregleringsfrågan det oaktat icke omedelbart upptoges till prövning.

Till samma års riksdag avgåvos motioner — nr 71 i första kammaren och nr 110 i andra kammaren — av tillhoppa tjugofyra ledamöter av riksdagen om höjning av landsfiskalernas förvaltningsbidrag med 600 kronor till 1 100 kronor årligen.

Motionerna vunno icke riksdagens bifall.

Under hösten år 1935 har styrelsen för föreningen Sveriges landsfiskaler hos Kungl. Maj:t gjort underdånig framställning om proposition till 1936 års riksdag därom, att landsfiskalernas förvaltningsbidrag måtte höjas med 900 kronor.

Av årets statsverksproposition inhämtas, att höjt förvaltningsbidrag åt landsfiskalerna icke äskats. Däremot har det anförts, att någon förändring av landsfiskalstjänsterna i varje fall icke komme att ske under nästa budgetår och att det icke vore avgjort, huruvida någon proposition angående en omorganisation av tjänsterna komme att föreläggas årets riksdag.

Utan tillgodoseende i varje mån står alltså fortfarande ifrågakomna allmänt erkända behov att tilldela landsfiskalerna i landet skäligt bidrag till täckande av deras utgifter i tjänsten.

I samband med löneregleringen av år 1917 fastställdes förvaltningsbidraget till 300 kronor och sedan dess har däruti icke inträtt annan förändring än att detsamma år 1921 höjdes till 500 kronor.

Att sistnämnda belopp icke står i rimligt förhållande till kostnaderna för kontorslokaler, värme och lyse samt städning därav, skriv- och räknesmaskiner och annan utrustning, ävensom ersättning åt skrivbiträde m. m. synes så uppenbart, att vidare utredning härom är överflödig.

Fem år hava senast förflutit sedan frågan varit föremål för riksdagens behandling utan att någon förbättring i landsfiskalernas villkor eller ens slutgiltigt förslag i sådant avseende åstadkommits.

Ett preliminärt förslag till omorganisation och löneroglering m. m. innefattas uti den sistlidne höst tillkomna »Promemoria angående en omorganisation av landsfiskals- och stadsfiskalsbefattningarna» (statens offentliga utredningar 1935: 57 justitiedepartementet). I nämnda promemoria hava utredningsmännen i princip uttalat att landsfiskalerna böra tillerkännas ersättning för samtliga utgifter i tjänsten samt beräknat förvaltningsbidraget för de nya befattningshavarna — utöver anslag till assistenter och andra biträden — till approximativt 1 200 à 2 000 kronor. Den i styrelsens för Sveriges landsfiskaler hos Kungl. Maj:t år 1935 gjorda framställningen om höjning av förvaltningsbidraget med 900 kronor till 1 400 kronor synes sålunda icke oskälilig. Särskilt med hänsyn till minskning av bötesandelar och lösenavgifter m. m., som utan komensation de senare årens föreskrifter medfört, torde sådan ståndpunkt vara hållbar.

Med åberopande av de uti motionerna till 1931 års riksdag framlagda skälen, som alltjämt synas avgörande, ävensom utredningen i därvid fögade P. M. av föreningen Sveriges landsfiskaler, och då landsfiskalernas krav på förbättring i deras villkor genom förvaltningsbidragets höjande — varutinnan åtgärd kan vidtagas utan föregripande av omorganisation av tjänsterna och definitiv löneroglering — måste anses innefatta ett rättmätigt krav, som statsmakterna icke längre synas kunna undgå att tillgodose, få vi hemställa,

att riksdagen ville besluta, att det till landsfiskalerna utgående förvaltningsbidraget skall för budgetåret 1936/1937 höjas med 900 kronor till 1 400 kronor, samt att riksdagen för ändamålet beviljar erforderligt anslag.

Stockholm den 22 januari 1936.

K. W. Bodin.

C. Fr. Carlström.